

nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácuí. **℣.** Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cœlo facta est. — Hic est.

Lectio ij.

Grátiās ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatióem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crimine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus : per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audita est : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácuí. **℣.** Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est.

Lectio iij.

Obsecro autem vos fratres per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata : sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eadém senténtia. Significátum est enim mihi de vobis fratres mei ab iis, qui sunt Chloes, quia contentiões sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicat : Ego quidem sum Pauli : ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis. 357.
In ij. et iij. Nocturno leguntur Lectiones Dominicæ infra Octavam. 391.
Si vero dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava. 396.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. ij.

ET ego, cum vénissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensione spíritus et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ij.

Sapiéntiam autem loquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruúntur : sed loquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo principum hujus sæculi cognóvit : si enim cogno-

vísset, nunquam Dóminum glóriæ crucifixísset. Sed sicut scriptum est : Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Lectio iij.

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum : Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis : quæ et loquimur non in doctis humanæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrina Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. v.

Múno audítur inter vos fornicatio, et talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui

álicuius hábeat. Et vos infláti estis : et non magis luctum habuístis ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam iudicávi ut præsens, eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio ij.

NON est bona gloriatio vestra. Nescitis quia módicum ferméntum totam massam corrumpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur : non in ferménto vétéri, neque in ferménto malitiæ, et nequitiae : sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

Lectio iij.

SCripsi vobis in epístola : Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis servién-

tibus : alióquin debuerátis de hoc mundo exiisse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri : si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis serviens, aut malédictus, aut ebriósus, aut rapax : cum hujúsmodi nec cibum sumere.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. vj.

Audet álicuius vestrum habens neqótium advérsus álterum, iudicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescitis quóniam sancti de hoc mundo iudicábunt? Et si in vobis iudicábitur mundus, indigni estis qui de mínimis iudicétis? Nescitis quóniam ángelos iudicábitus? quanto magis sæculária? Sæculária igitur iudicia si habueritis : contemptibiles, qui sunt in Ecclesiá, illos constitúite ad iudicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? Sed frater cum fratre iudicio conténdit : et hoc apud infidéles?

Lectio ij.

IAM quidem omnino delictum est in vobis, quod iudicia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos injúriam faciitis, et fraudátis : et hoc fratribus. An nescitis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte errare : Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédicti, neque rapaces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

Lectio iij.

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt : Omnia mihi licent, sed ego sub nullius rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis : Deus autem et hunc, et has déstruet : corpus autem non fornicatióni, sed Dómino : et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit : et nos suscitábit per virtú-

tem suam. Nescitis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciám membra meretrícis? Absit. An nescitis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. vij.

E quibus autem scripsístis mihi : Bonum est hómini mulierem non tângere : propter fornicatiónem autem unusquisque suam uxórem hábeat, et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat : similiter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Similiter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Lectio ij.

Nolíte fraudáre invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacétis oratióni : et iterum

revertimini in idipsum, ne tentet vos sathanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. Volo enim omnes vos esse sicut me ipsum : sed unusquisque proprium donum habet ex Deo : alius quidem sic, alius vero sic. Dico autem non nuptis, et viduis : bonum est illis si sic permanent, sicut et ego. Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam uri.

Lectio iij.

IS autem, qui matrimonio juncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, uxorem a viro non discedere : quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelem, et hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, et hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum : sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidellem, et sanctificata est mulier infidelis

per virum fidellem : alioquin filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio j. Cap. xiiij.

SI linguis hominum loquar, et Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam : et si habuero omnem fidem ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

Lectio ij.

Caritas patiens est, benigna est : Caritas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quaerit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congraudet autem veritati : omnia suffert,

omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit : sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruatur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.

Lectio iij.

CUM essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli. Videmus nunc per speculum in ænigmate : tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte : tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, caritas : tria hæc. Major autem horum est caritas.

SABBATO.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio j. Cap. xvj.

E collatis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinavi Ecclesiis Galatiæ, ita et vos facite. Per unam sabbati unusquisque vestrum

apud se seponat, recõdens quod ei bene placuerit : ut non, cum venero, tunc collectæ fiant. Cum autem præsens fuero : quos probaveritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam vestram in Jerusalem. Quod si dignum fuerit ut et ego eam, mecum ibunt.

Lectio ij.

Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertransiero : nam Macedoniam pertransibo. Apud vos autem forsitan manebo, vel etiam hiemabo : ut vos me deducatis quocumque iero. Nolo enim vos modo in transitu videre : spero enim me aliquantulum temporis manere apud vos, si Dominus permiserit. Permanebo autem Ephesi usque ad Pentecosten. Ostium enim mihi apertum est magnum, et evidens : et adversarii multi.

Lectio iij.

SI autem venerit Timotheus, videte ut sine timore sit apud vos : opus enim Domini operatur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat : deducite autem illum in pace, ut veniat ad me : exspecto

enim illum cum fratribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum ut veníret ad vos cum fratribus : et útique non fuit volúntas ut nunc veníret : véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigilate, state in fide, viriliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in caritaté fiant.

SABBATO PRIMO

post Octav. Epiphaniæ.

Ad Vesp. omnia, præter Orationem, ut in Psalterio, 173. quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

Ad Magnificat, Añ. Suscepit Deus Israel puerum suum : sicut locutus est ad Abraham, et semen ejus : exaltare húmiles usque in sæculum.

℣. Vespertina oratio ascéndat ad te Dómine. ℞. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

Omnipotens sempiterné Deus, qui cœlestia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde temporibus. Per Dóminum.

Deinde fiunt Commem. ibid. positæ in Psalt. 177.

DOM. II. POST EPIPH.

Omnia ut in Psalterio, præter ea quæ hic sunt propria.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO j.

Cap. j.

In Aulus Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corinthi cum omnibus sanctis, qui sunt in univérſa Acháia. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possumus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatióem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolatio nostra.

℞. Dómine. 426.

LECTIO ij.

Sive autem tribulamur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerantiam earúndem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : scientes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis. ℞. Deus. 426.

LECTIO iij.

NON enim vólumus ignoráre vos fratres de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtutem, ita ut tæderet nos étiam vivere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis periculis nos erípuit, et éruit : in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis : ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiae agántur pro nobis.

℞. A dextris est. 427.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Præf. in Epist. B. Pauli.

LECTIO iv.

Beáti Pauli Epistolárum lectiόnem dum assidue auscúltó, perque hebdomádas singulas bis sæpe, et ter et quater, quotiescúmque sanctórum Mártýrum memórias celebrámus, gáudio exsúltó, tuba illa spiritali pérfruens, et éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amicam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audire vídeor. Sed tamen dóleo et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnulli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit : sed quod nolint beáti hujus viri scripta assidue in mánibus habére.

℞. Notas mihi. 427.

LECTIO v.

Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitate atque acúmíne scimus : sed quod erga hunc virum impénse affecti, ab illius

lectione nunquam discēdimus : siquidem qui amant, ii plus quam ceteri omnes eorum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solliciti. Id quod beatus hic veluti ostēdens, ad Philippenses ait : Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis omnibus sentiant, eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione et confirmatione Evangelii.

℟. Diligam. 428.

Lectio vij.

Quapropter si et vos quoque lectioni diligenter attendere volueritis, nihil aliud vobis erit requirendum. Verax est enim Christi sermo dicentis : Quærite, et inveniētis : pulsate, et aperiētur vobis. Ceterum, quandoquidem complures ex iis, qui huc nobiscum convēniunt, et liberorum educationem, et uxoris curam, et familiæ providentiam suscepere, ob idque totos sese huic labōri dare non sustinent : at certe ipsi vos excitāte ad ea saltem capiēda, quæ alii collēgerint ; stūdiū tantūdem iis, quæ dicta fuerint, auscultādis, quantum pecūniis

colligēdis impertiētes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stūdiū a vobis exigere : optābile tamen erit, si tantum saltem tribuātis.

℟. Dōmini est. 428.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio vij. Cap. ij.

In illo tempore : Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Tract. ix. in Joānnem, post initium.

Quod Dominus invitatus venit ad nuptias, etiam excēptamysticasignificatione, confirmare voluit, quod ipse fecit nuptias. Futuri enimerant, de quibus dixit Apóstolus, prohibētes nūbere, et dicētes quod malum essent nuptiæ, et quod diabolu eas fecisset : cum idem Dominus dicat in Evangelio interrogatus, utrum liceat homini dimittere uxorem suam ex quolibet causa, non licere, excēpta causa fornicationis. In qua responsione,

si meministis, hoc ait : Quod Deus conjunxit, homo non séparet.

℟. Ad te Dōmine. 429.

Lectio viij.

Et qui bene eruditi sunt in fide catholica novērunt, quod Deus fecerit nuptias : et sicut conjunctio a Deo, ita divortium a diabolo sit. Sed propterea in causa fornicationis licet uxorem dimittere : quia ipsa esse uxor prior noluit, quæ fidem conjugalem marito non servavit. Nec illæ, quæ virginitatem Deo vovent, quamquam ampliorem gradum honoris et sanctitatis in Ecclesia teneant, sine nuptiis sunt : nam et ipsæ pertainent ad nuptias cum tota Ecclesia, in quibus nuptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim. 429.

Hoc ℟. semper dicitur post viij. Lect. ab hac Dñica usque ad Septuag. in Dominicis tantum.

Lectio ix.

Ac per hoc ergo Dominus invitatus venit ad nuptias, ut conjugaliscastitasfirmaretur, et ostenderetur sacramentum nuptiarum : quia et illarum nuptiarum spon-

sus personam Dōmini figurabat, cui dictum est : Servasti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servavit usque adhuc, id est, Evangelium suum.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES.

Omnia ut in Psalterio. 21.

Ad Bened. Añā. Nuptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum Maria matre sua.

℟. Dominus regnavit, decorem induit. ℟. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui cœlestia simul et terrēna moderaris : supplicationes populi tui clemēter exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dōminum.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb. 177.

Ad Horas, et Vesperas, omnia ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnif. Añā. Deficiente vino, * jussit Jesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversæ est, allelūia.

℟. Dirigatur Dōmine orā-

tio mea. *R.* Sicut incensum in conspectu tuo.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb. 177.

Post Octav. Epiph. usque ad Quadrages. quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. iij.

Necipimus iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur, et legitur ab omnibus hominibus: manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, et scripta non atramento, sed Spiritu Dei vivi: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.

R. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * Quam abscondisti timéntibus te! *V.* Et perfecisti eis qui sperant in te Domine, in conspectu

filiórum hóminum. — Quam.

Lectio ij.

Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum: non quod sufficientissimus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: qui et idoneos nos fecit ministros novi Testamenti, non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Móysi propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur: quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria?

R. Adjutor meus esto Deus: * Ne derelinquas me. *V.* Neque despicias me Deus salutaris meus. — Ne.

Lectio iij.

NAM si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium justitiæ in gloria. Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. Si enim quod evacuatur, per gló-

riam est: multo magis quod manet in gloria est. Habentes igitur talem spem, multa fiducia útimur: et non sicut Móyses ponébat velamen super faciem suam, ut non intenderent filii Israel in faciem ejus, quod evacuatur, sed obtusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim diem idipsum velamen in lectione veteris Testamenti manet non revelatum, quoniam in Christo evacuatur.

R. Benedicam Dóminum in omni tempore: * Semper laus ejus in ore meo. *V.* In Dómino laudabitur anima mea, audiant mansueti, et lætentur. — Semper. Glória. Semper.

Responsoria in hac, et sequentibus Feriis posita, repetuntur in Feriis sequentium Hebdomadarum usque ad Septagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. v.

Scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur, quod ædificationem

ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus exspoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale est, a vita.

R. Auribus percipe Deus lacrymas meas: ne síleas a me, remitte mihi: * Quoniam incolam ego sum apud te, et peregrinus. *V.* Compláceat tibi, ut eripias me: Dómine ad adiuvandum me festina. — Quoniam.

Lectio ij.

Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Dómino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem) audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et præsentem esse ad Dóminum. Et ideo conténdimus sive absentes, sive præsentem, placere illi. Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat

unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

R. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et direxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum canticum novum. **V.** Exaudivit preces meas: et eduxit me de lacu miseriae. — Et misit.

Lectio iij.

SCientes ergo timorem Dómini hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in conscientiis vestris manifesto nos esse. Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo: sive sóbrii sumus, vobis. Caritas enim Christi urget nos: aestimantes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus: ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit.

R. Ego dixi, Dómine miserere mei: * Sana animam meam, quia peccávi

tibi. **V.** Ab ómnibus iniquitatibus meis éripe me Dómine. — Sana. **Gloria Patri. Sana.**

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. vij.

MAS ergo habentes promissiones, carissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei. Cápite nos. Neminem læsimus, neminem corrúpimus, neminem circumvenimus. Non ad condemnationem vestram dico. Prædiximus enim quod in córdibus nostris estis ad commoriendum, et ad convivendum.

R. Ne perdideris me cum iniquitatibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. **V.** Non intres in iudicium cum servo tuo Dómine. — Neque

Lectio ij.

Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam et cum venissemus in Macedóniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed om-

nem tribulationem passisumus: foris pugnae, intus timores. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita ut magis gauderem.

R. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * Cantabo, et psalmum dicam Dómino. **V.** Exsurge gloria mea, exsurge psalterium et cithara, exurgam diluculo. — Cantabo.

Lectio iij.

Quóniam etsi contristavi vos in epístola, non me poenitet: et si poeniteret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristavit; nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. Quae enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur.

R. Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericordia mea. **V.** Lætabor, et exultabo in te, psallam nómini tuo Altissime. — Deus. **Gloria Patri. Deus.**

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. x.

Pse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem, et modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne praesens audeam per eam confidentiam, qua existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulamus. In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus.

R. Deus in te speravi, Dómine non confundar in aeternum: in justitia tua libera me, * Et éripe me. **V.** Inclina ad me aurem tuam, et salva me. — Et

Lectio ij.

NAM arma militiae nostrae non carnalia sunt, sed potentia Deo ad